

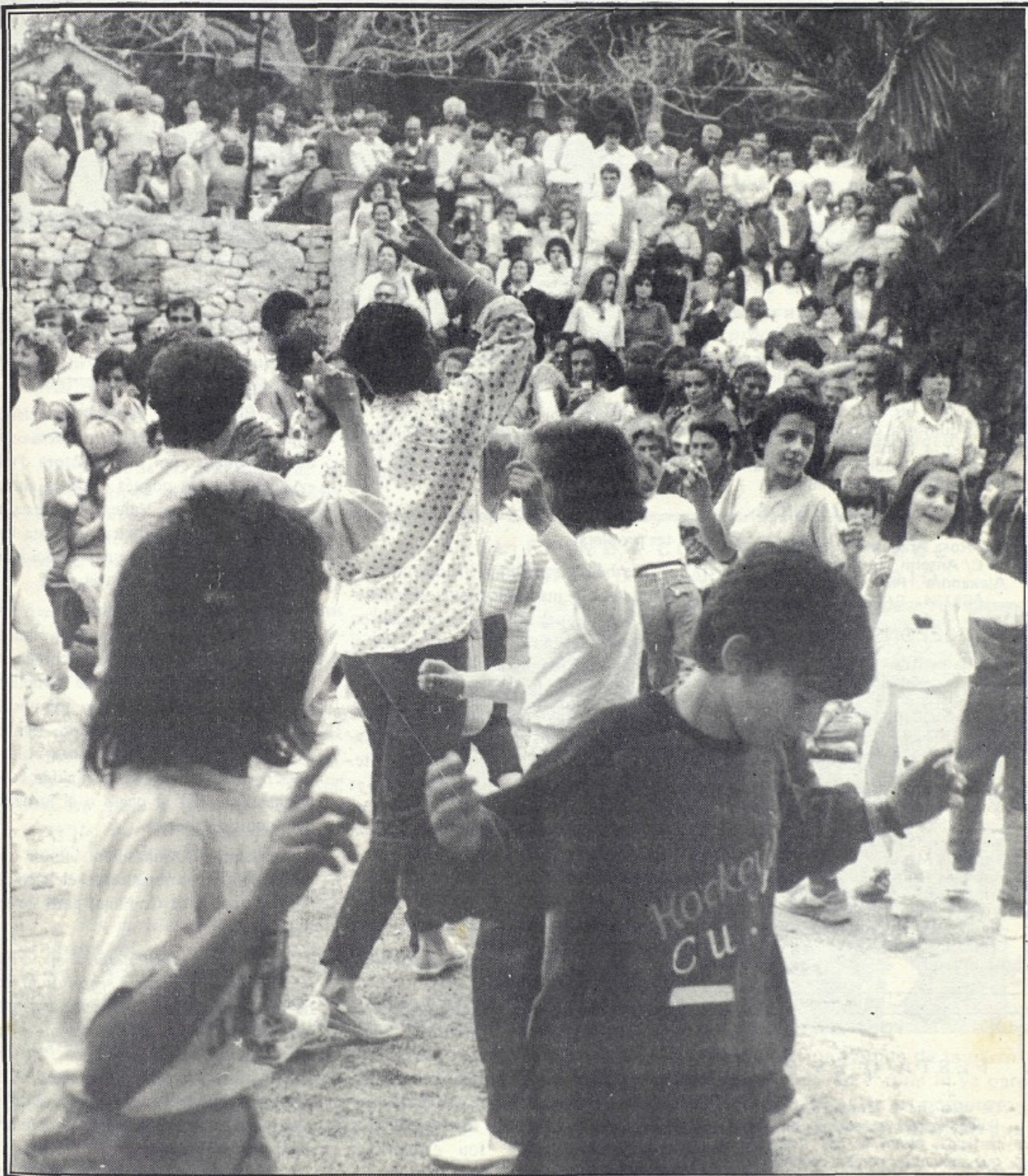
BONNA PAU

Núm. 434 Any XXXVII

MONTUÏRI

ABRIL 1989

IRREVERSIBLES CONSEQÜÈNCIES DE LA DESAMORTITZACIÓ DE PASCUAL MADDOZ, L'ANY 1855

Els béns propis i comunals es posaren a la venda

L'any 1855 el Ministre d'Hisenda, Pascual Madoz promou una nova llei desamortitzadora coneguda pel seu nom. Havent-se ja venut la majoria dels béns de l'església a l'anterior procés

Agenda SERVEI MÈDIC

Dies de visita

Joana Ma. Pocoví Tel. 646264
Dilluns, dimarts, dijous i divendres:
De 10 a 12.
Dimecres: de 8'30 a 10.

Josep Ma. Ortiz Tel. 646405
Dilluns, dimarts i divendres:
De 9 a 12.

Dijous: de 8'30 a 10.

(Per a urgències i avisos, als respectius domicilis)

Nota: Del dissabte a les 9 fins al dilluns a les 9, fan una guàrdia alternativa cada mes els dos metges de Montuïri i els dos d'Algaida. Per a saber quin està de guàrdia i on localitzar-lo, a l'ambulatori, a l'Ajuntament i en el domicili particular hi ha exposat un cartell indicador.

METGES D'ALGAIDA

Ma. Rosa Aragon. Tel. 665533
C/ Anselm Turmeda, 4 - 1.
Alexandre Pizà. Tel. 665533 i 665124. C/ Migdia, 11.

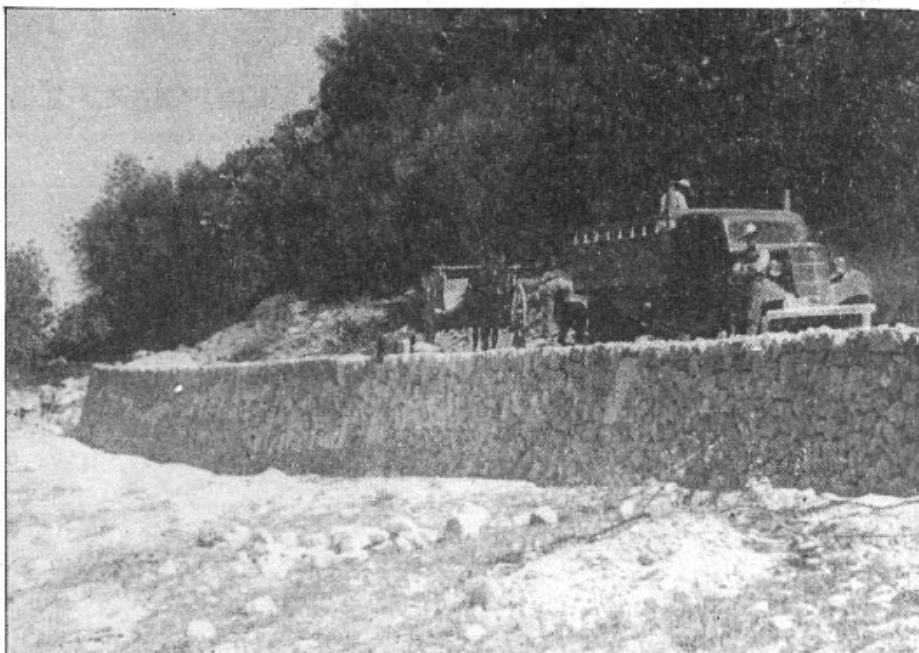
TELÈFONS D'UTILITAT

Ajuntament: 646029
A. T. S. 646452
Apotecaria 646109
Escoles 646040
Guàrdia Civil 646003
Municipals 646029
Rectoria 646020
Caixa Pensions 646010
Banca March 646055
Caixa "Sa Nostra" 646311
Menjador 3a. Edat 646052
Bombers Manacor 550080
Bombers Palma 208811 i 291250
Funerària 646535
GESA (Carnpos) 650000
Son Dureta 230946
Creu Roja Montuïri 646186
Ambulatori 646400

PORTADA

FESTA D'ES PUIG

De cada any es revitalitza la festa d'Es Puig i és més la gent que hi acudeix i participa; essent el ball l'esbargiment que atreu major nombre de nins i majors.

Si fa 150 anys els montuïrers defensaren extraordinàriament la desamortització del Puig de Sant Miquel, en fa 35 que s'hi bolcaren per construir l'actual carretera

desamortitzador de Mendizábal (1837) en aquesta nova llei es posen en venda els béns propis i els comunals del municipi.

Passem a explicar quines eren aquestes propietats:

Els béns propis eren els de l'Ajuntament com a institució i que aquest llogava a veïns per cobrar unes rendes, en el cas de Montuïri un bé propi era el Puig de Sant Miquel i el seu contorn que era arrendat cada sis anys. Els béns comunals pertanyien al poble i eren usats per tots els veïns com a pastures pels ramats i per aconseguir llenya, fusta, etc. A Montuïri la comuna creim que es trobava en els actuals rafals. A alguns pobles com Lloret i Bunyola no varen esser venudes.

MONTUÏRERS A LA GRAN ENCICLOPÈDIA DE MALLORCA

AMENGUAL MESQUIDA, SEBASTIÀ —CAPCANA— (Montuïri 1838-1915). Teixidor. Coautor amb Bartomeu Bauçà, d'una obra de teatre titulada *Sant Antoni al viu*, que fou representada des del 1880 fins al 1920; en versió actualitzada, fou escenificada el 1979 pel Grup de Teatre de Montuïri.

La filosofia de la llei era clara, aquests béns no creaven una riquesa econòmica entesa com a productora d'un excedent que es pogués dirigir a altres sectors econòmics. Venent les terres a petits pagesos o jornalers, aquests les conrarien i produirien un benefici que seria reinvertit en la indústria, etc.

Res d'això passà, les terres foren adquirides pels qui realment les podien comprar, els rics terratinents ciutadans o del mateix poble, els quals les tenien com un bé de patrimoni o purament especulatiu, però mai productiu. També s'ha de dir que les institucions polítiques no creaven cap tipus d'ajuda econòmica (crèdits) al pagès o al jornalier per adquirir les terres.

A Montuïri l'Ajuntament intentà debades que no es venguessin el Puig de Sant Miquel ni la Comuna, però no se l'escoltà.

"Va acordar l'Ajuntament en virtut del que disposa l'article segon de la llei de primer de maig últim sobre la venda de béns nacionals, sollicitin sien declarats d'aprofitament comú el Puig de Sant Miquel i la Comuna, atenent a les circumstàncies que a benefici públic reclamen, s'exceptuen dites propietats de la venda".

Guillem Mas Miralles

CARTA A LA MEVA ILLA

Estimada terra: Perdona'm que a l'encapçalament et tracti de meva (oficialment al Registre només tenc mitja quarterada, un solar i una caseta), però vaig néixer a un dels teus racons que per a mi conserven encara la bellesa del paisatge i que estim amb locura, com estim cada una de les teves cales, dels teus boscs i muntanyes, comellars i turons, planes i torrents, reguerons i pletes, ametlers i vinyes...

Tu saps com estim la teva història (la nostra història), la nostra llengua, els nostres costums i tradicions, la nostra cuina i rebosteria...

És perquè t'estim —ja veus com faig públic el nostre amor— que avuit t'escric aquesta carta. T'he de dir que estàs en perill i en perill greu. Intentaré explicar-t'ho de la manera més clara i breu possible.

Tu saps que ets preciosa, que els teus paisatges valen ulls per mirar, que les teves cales d'aigües transparents són úniques en el món, que el teu nom, en definitiva, és conegut arreu del planeta. Això que, en principi, podria ser motiu de goig i satisfacció, s'està convertint en una malaltia que en un futur et pot conduir a la mort.

Tu saps com aquests darrers 20 anys has estat per als mallorquins, més que una bona mare, una "maregassa". T'has deixat prendre pins i arenes, marina i torrents; has consentit que el ciment i l'asfalt es menjassin marjades i olivars. No et culp: la teva intenció era bona, volies que els teus fills visquessin com senyors i mostrassin als de fora la teva bellesa. Però alguns d'aquests fills teus t'han anat amb traïdoria, t'han explotat, t'han xuclat fins a deixar-te secs els pits.

Ara et trobes sembrada d'hôtels a tot arreu en un moment en què l'oferta és superior a la demanda, sobren moltes places, però els aprofitats de sempre, amb ex-

cuses de turisme de qualitat i altres coverbos que ja no es creu ningú, segueixen construint i edificant, i projectant camps de golf, inofensius a primera vista, però que sempre duen al darrera un grandios hotel i són golafres de l'aigua que comença a faltar.

¿Has pensat què serà de tu d'aquí a 50 anys? Llavors la generació del ciment ja no serà aquí, però tu romandràs tarada per a sempre; ningú voldrà venir, hauràs perdut tots els teus encants; em fa calfreds dir-t'ho, però t'assemblaràs a una prostituta vella i tuda a la que ningú s'acosta. La situació és greu i t'avís: pensa en el futur, en el teu poc espai de conradís, en les teves fonts eixutes, en les voreres de mar repletes de mastodòntics edificis, propietat de companyies estrangeres. No et deixis enganyar pels mals fills que s'aprofiten de tu. Estan disposats a morir matant.

Feia temps que anava endarrer d'escriure't aquesta carta, la senyenta me l'ha donada el que he llegit a un diari de Ciutat i que transcrib literalment: "No podem seguir destrozando naturaleza y paisajes que son nuestro mejor atractivo. El clamor es ya general. Si continuamos abusando de un litoral envilecido, nos exponemos a perder el negocio además de esbellesa a merced de los especuladores sin sensibilidad. Y ahora la advertencia no procede de ecologistas, sino de comerciantes inteligentes que piensan en la prosperidad del mañana".

Es el crit d'alerta dels TT. OO alemanys preocupats per la teua pròpia degradació. Per l'amor que et tenc com a fill, t'ho recomano. Crec que és hora que diguis BASTA!

Amb tot el meu afecte.

Andreu Genovart

EL PRIMER CONCERT D'ORGUE DEPRÉS DE LA RESTAURACIÓ

L'expectació que havia despertat el concert de l'orgue de la parròquia després de la restauració, el 18 de març, en el qual hi va participar també la coral "Montlliri", no va defraudar els nombrosos assistents que amb goig, aplaudiren les interpretacions musicals que s'havien programat.

Cabrera lliure

(Editorial conjunta de Premsa Forana)

Fa ja uns anys diversos grups i organitzacions de caire ecologista varen dur a terme una campanya de sensibilització de l'opinió pública i, al mateix temps, una batalla legal a fins i efectes d'aconseguir que Sa Dragonera no fos urbanitzada.

La incomprensió i el desinterès de l'Administració i el desinterès general vers la defensa del nostre patrimoni mediambiental foren vençuts per la tenacitat dels qui tenien la raó del seu costat. La raó legal se'ls donaria també amb el temps. Avui, patrimoni del Consell Insular de Mallorca, o, la mateixa cosa, patrimoni de tots el mallorquins, Sa Dragonera resta per a sempre lliure de la possibilitat de ser alterada i destruïda per l'ambició i en profit d'uns pocs.

A l'altre extrem de l'illa, un petit arxipièlag, Cabrera, està en aquests moments pendent d'importantes decisions polítiques que hauran de determinar el seu futur; unes decisions que no pareixen fàcils donat que s'estan debatent distints graus de protecció i no es pot tenir encara la certesa que les decisions que es prendran resultin les més adequades i convenientes. Encara que la història de Cabrera és molt diferent de la de Sa Dragonera.

Afectada per a fins militars l'illa ha romàs vigilada i protegida per un petit destacament que, és ben cert, no ha alterat substancialment el medi ambient. Per contra ha hagut de suportar unes maniobres militars que fa temps són fortament rebutjades. Així i tot no s'ha plantejat sobre l'illa el fantasma de la urbanització i resta pràcticament intacta essent l'últim reducte d'aquesta natura que ens queda.

¿Com s'ha de fer per protegir Cabrera en el futur? Aquest n'és el gran debat. El Govern de Madrid pretén que Cabrera quedi en mans de l'Exèrcit, continuant amb unes maniobres militars encara que renunciant a l'ús de foc real. En aquest sentit està arrossegant a un ximple PSOE, en contra d'anteriors posicionaments i a un feble Govern Autònom que, a canvi de no se sap molt bé quina casta de contrapartides, pareix disposat

a donar el seu plàcet als desitjos d'un distant i poc sensible poder central. Al marge d'aquestes intencions hi ha una proposició de Llei Orgànica, al Congrés de diputats, aprovada per unanimitat pel Parlament de Balears que pretén que Cabrera sigui en el futur Parc Nacional Marítim-terrestre i Reserva Integral, el més alt grau de protecció que es pot aconseguir per un àrea natural sota control i administració de l'Estat. Però aquest assumpte fins i tot abans d'esser debatut pareix que no arribarà a bon terme. Restaria encara una tercera possibilitat com és declarar Cabrera Parc Natural per la Comunitat Autònoma, encara que no pareix que s'empri aquesta via legislativa.

El Parlament de Balears és sobirà i competent per a prendre decisions que afecten la integritat del seu territori i el Parlament espanyol hauria de respectar-les escrupolosament. Seria de desitjar per tant, ara que encara som a temps d'evitar un atropell a la sobirania popular de les illes, que l'acció política dels partits amb representació parlamentària a Balears i a Madrid foren conseqüents amb els seus propis actes i del Parlament de l'Estat emanés la desitjable declaració de Parc Nacional per a Cabrera. Altres decisions foren un frau i a la vegada un desbarat imperdonable.

Cabrera, com abans Sa Dragonera, s'ha de veure lliure per a sempre de la degradació i la destrucció.

CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.

Carrer Jaume II, núm. 4 Tel. 64 60 43 Montuïri

Tramitam tota classe
d'assegurances.

Ens demani preus.

* * *

No venem assegurances:

Els comprem per a vostè.

DOS DITS DE SENY

Amb ocasió de la Festa d'Es Puig poguérem sentir algunes queixes entorn a tres punts que, segons el seny del poble, s'haurien de solucionar. Els punts són aquests:

1.- Al Puig hi manquen papereres o bidons on la gent hi pugui tirar papers, plàstics i altres deixalles.

2.- Els excusats públics de davant la capella estan fets un autèntic femer.

3.- Altre temps, la gent tenia per costum de ritual anar a beure aigua de la cisterna, cosa que actualment no és possible perquè fa anys que està tapada i sense corda ni poal.

Creim que són tres punts dignes de tenir en compte, i més quan és la gent del poble la que reclama uns drets fonamentals en el civisme i la convivència.

¿De qui depèn la solució? ¿De l'Ajuntament, de la Parròquia, dels administradors del restaurant...? Voldríem, en bé del poble, que cada una de les entitats i persones implicades tenguessin el seny suficient per assumir la part de responsabilitat que els correspon, a fi d'obrar en conseqüència.

Ja ho diu, ple de seny, el refrany popular: "Qui és confrare, que prengui candela".

Setmana Santa i Pasqua

Les festes de Setmana Santa i Pasqua d'enguany varen discórrer semblants a les d'anys passats. Es pot dir que començaren la nit del dissabte del Ram amb l'estrena de l'orgue. El diumenge molta gent acudí a la placeta de Ca Ses Monges a recollir el ram. Les funcions del dijous

i divendres congregaren molta gent, però la processó de l'Encontre i l'Ofici del dia de Pasqua foren multitudinaris. I la tradicional "Festa des Puig" igualment reuní molts de montuïrers que de la vila i d'altres indrets gaudiren d'una esplèndida diada d'esplai i de germanor.

V CAMPIONAT DE TRUC

Per espai de dos mesos s'ha allargat el V Campionat de Truc celebrat a Can Pieres. Hi han participat 25 parelles i han competit per sistema de lliga: tots contra tots.

La partida final decisòria, la qual havia despertat gran expectació, es va jugar el 20 de març entre Angel Parado i Tomeu Nicolau "Llagat" contra la parella que seria la guanyadora: Rafel Miralles "Xibau" i José Baustista Teixeira, a la qual correspon la foto de costat. La foto de dalt és del dia següent, després del sopar de companyonia, en què la parella triomfadora acaba de rebre els trofeus

Bartomeu Ramonell Aloy

Després de 24 anys, cessa com a Jutge de Pau de Montuïri

Des de 1965 ha exercit el càrrec de Jutge de Pau de Montuïri, Bartomeu Ramonell Aloy, si bé abans ja havia actuat com a jutge suplent.

BONA PAU li féu una entrevista en el número de setembre de 1969, mitjançant la qual ja es destriaven les bones condicions d'aquesta persona —personalitat, podríem dir— per exercir justícia a Montuïri. El simple fet d'haver ocupat càrrec tan delicat com aquest per espai de 24 anys, sense cap retribució i amb l'únic desig de fer el bé amb la constant preocupació de tenir tothom content, ja ho diu tot. I si encara hi afegim que ha desenvolupat aquesta tasca més anys en temps de la dictadura que en la democràcia i que malgrat canviaren moltes coses, ell continuà en aquest lloc tan difícil sense haver sentit queixes de la seva actuació, reconeixem que aquest home mereix el públic agraïment d'un poble que sap apreciar la vàlua de la seva gent.

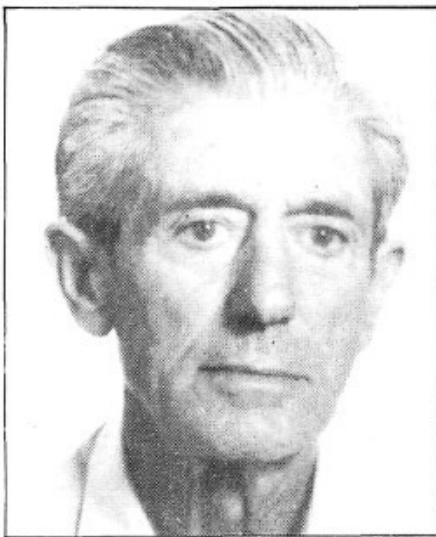
Als seus 70 anys ja li toca la jubilació. Si acudirem a ell fou perquè ens parlàs breument de l'exercici de posar pau i fer justícia a Montuïri, ja que se l'anomena i és jutge de pau.

No recordava de moment si eren 24 o 25 els anys de dedicació. I ara, després de tant de temps, quan ja sols li manquen pocs mesos per esser substituït, i li demanarem què suposava per a ell deixar aquest càrrec, ens respongué.

—Em sap molt de greu deixar-ho, perquè m'agradava servir el poble i encara ara si pogués fer-ho, quedaria per continuar servint-lo.

—¿Què cobra un jutge de pau?

—Al revés. Puc dir que en certes coses n'hi he hagut de posar dels meus; no he cobrat un centim mai, a ningú, ningú, ningú; a no ser que m'hagin donat un objecte, un xigarro, un puro... o coses d'aquestes..., però doblers, ni un. De Felanitx sé que ve una quantitat per a unes despeses. Altre temps es repartia, però avui s'inverteixen per arreglar una o altra cosa; per coses del jutjat. Potser que arribin unes 10 o 12 mil pessetes cada mes, però entre el Secretari del jut-

—¿Quines qualitats creis que hauria de tenir un jutge de pau i amb quins criteris ha d'actuar?

—El jutge de pau s'ha de fer amb el temps; no pot dir: avui jo ja puc ordenar, manar i manar. Ho ha de veure i poc a poc hi ha d'anar, perquè s'ha de travelar moltes vegades amb advocats i amb qüestions grosses, per a aprendre. Els qui avui entren, ignoren tot això. Ja n'he passades de bastant grosses, amb advocats! I en el jutjat de primera instància, en la meua presència i la del secretari passat, el jutge suplent li va dir que el jutge podia fer d'avocat, i que és una cosa que no lleva la feina a cap advocat, i ha de ser advocat.

"A Montuïri hi ha molts de problemes per resoldre"

"El jutge de pau s'ha de fer amb el temps"

S'ha fet mereixedor de l'agraïment del poble

jat, escriptores i despeses del mateix jutjat, tot es consumeix allà dedins; el jutge no en toca cap.

—¿Hi ha molts de problemes per resoldre a un poble com Montuïri?

—Un darrera l'altre.

—Sembla que ha de ser més tranquil.

—És que molts d'ells han de ser callats pel jutge. S'arreglen entre ell i el causant, s'arreglen sense donar qüestió i sense entèmer-se ningú. Es pot dir que pràcticament vénen a parlar amb mi en secret, i com que és secret, ha de comandar el secret.

—Quasi-quasi seria com un capellà això...

—...Més o manco —respon tot d'una— perquè hi ha coses molt delicades. Si, per exemple, vénen a demanar un consell he d'estar molt alerta a afavorir massa un o perjudicar l'altre. I moltes vegades no es pot resoldre, a no ser amb una entrevista amb tots dos, sense perjudicar ni un ni l'altre. Una cosa que sempre he volgut ha estat que no es pugui dir que damunt el jutge s'ha perjudicat aquell o l'altre, sense una petita causa. Perquè sabem molt bé que el qui és causant d'un determinat fet sempre té una petita part de raó.

—¿I què pensau del jutge a qui substituireu i què diríeu al qui us substituirà?

—Tot d'una hi vaig entrar com a suplent, el jutge era l'amo En Rafel d'Es Puig —Rafel Cerdà Martorell—, però al cap de dos mesos es va posar malalt i el vaig haver de substituir dos anys, fins que em nomenaren titular. Era l'agost de 1965. I respecte al qui em substituirà a mi, des d'ara li vull dir que em tindrà al seu sostat, tant si és d'un o altre partit. Fa tants d'anys que ho som i he estat amb batles d'una casta i de l'altra...! He actuat durant el mandat de sis o set batles i sempre, més o manco, m'he avengut amb ells; no ens hem disgustat mai.

—Creim que això és meravellós. Des d'aquí us volem donar les gràcies per aquest servei que heu prestat al poble durant tants d'anys, a Montuïri.

—Agraesc al poble —acaba dient el jutge Ramonell— que m'hagin aguantat. No crec, però, que m'hagin d'agrair res; al contrari, don les gràcies a tots els qui a mi han acudit.

Més senzill i de mes bon cor, se'n troben pocs. d'homes a Montuïri. ¿No és així?

Onofre Arbona
Andreu Genovart

S'HA DIT QUE...

... fou molt original sa presentació que féu es Rector Pere a s'acte inaugural de l'orgue, especialment sa frase final: "Que es concert vos sigui de bon grat i que Déu mos conservi s'humor per estar sempre més trempats que un orgue".

—oOo—

... es diumenge del Ram hi hagué rams per a tothom, lo que no hi va haver va esser aigua per a beneir-los. Es Rector Andreu digué sa pregària de benedicció, però fora aigua. ¿Fou un descuit? ¿O és que enguany, que ha plogut poc, la volen estalviar?

—oOo—

... regnà un ambient molt sà en es sopar de truquers de Can Pieres de dia 21 de març, quan s'estrenava sa primavera. Entre ses moltes notes humorístiques, aquesta glosa de l'amo en Miquel "Parrí", dedicada a una de ses fèmines que participava al V campionat:

Una al.lota molt famosa,
que amb tothom bé sol quedar:
anit la vull saludar:
"Moraguetes", ¿com te va?:
no vull que quedis queixosa:
per jo ets sa més hermosa,
educada i carinyosa
que dins Montuiri hi ha,
i a Déu te vull comanar:
Que si te veus a casar,
que sempre visquis dítxosa.

—oOo—

El dia de la Festa des Puig tothom gaudí de ballar. Primer comencen els nins, després els segueixen els grans. Aquest dia ningú està empegueït. Tots els qui volen arriben a prendre-hi gust. I això tant enguany com fa cinc anys, i no és així, Joan i Margalida?

... un dissabte es féu una crida a sa que s'anunciava que s'obra de teatre prevista per aquell vespre s'ajornava una setmana per estar malalt un actor. Una dona que ho va sentir però ho va mal entendre digué: "¿Què li passa an es Rector?". Per una altra vegada i per no confondre es personal serà millor dir "comediant".

—oOo—

... es batle, "engominat" comença a sentir-les més segures; diuen que substituirà es seu germà polític (Guillem "Quelet") per un cosí bo (?) des CDS, naturalment.

—oOo—

... es primer dia que es posaven en pràctica ses noves normes per donar es condol i es familiars seien en es segon banc, una dona tota remolesta s'exclamà: "Pareix que xerres amb so banc".

—oOo—

... un home digué (referint-se també an es mateix tema): "Tenen raó es capellans, que si anàvem banc per banc hi hauria més ordre, però jo som un cabrit que sempre m'ha agradat botar ses barreres". I el "susoditxo" home se colà i tots es de devora ell seguiren es seu mal exemple.

—oOo—

... s'altre dia anomenaren golfista an es batle en es programa "Uff". ¿Perquè juga a golf?, ¿perquè vol construir un camp per jugar-hi?, ¿perquè és un golafre?... ¿Per què?

—oOo—

... es representants de l'església quan es comuniquen telefònicament amb alguns representants de sa política local utilitzen noms de guerra o almanco

així ho interpretà un fill d'un polític: "Cho-bart, per Genovart".

—oOo—

... es dia d'Es Puig s'Ajuntament se pensava que faria una brusca, per això no va regar es rotlo on s'havia de fer es ball; i en voleu de pols a l'aire... N'hagué uns quants que amb sa panxada no hi va importar que dinassin.

—oOo—

... qualche regidor va fer cas omís a ses direccions prohibides i es "Dia des Puig" va circular pes camí vell. Alguns vianants, amb tota raó s'empiparen i digueren que enlloc de donar llum donaven fum. Fum i pols!

EN XERRIM

23 d'Abril: "Festa del Llibre".

ANUNCIS ECONÒMICS

Amb la finalitat de prestar un servei més als nostres lectors i després que diferents persones ho hagin demanat, BONA PAU ha decidit insertar una secció d'ANUNCIS ECONÒMICS.

D'aquesta manera aquells qui desitgin comprar, vendre, canviar, oferir... diferents coses, com són terres, solars, cases, pisos, mobles, robes, quadres, vehicles, maquinària, animals, col·leccions, joies... ho podran fer per un preu econòmic. Bastarà que es dirigeixin a l'Administració —Aina Socias, Tel. 64 61 06— o a Publicitat —Margalida Marimón, Tel. 64 62 52— o a qualsevol dels qui feim aquesta revista.

L'AJUNTAMENT INFORMA

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària del 24 de febrer de 1989

INFORMES I COMUNICACIONS DE L'ALCALDIA

El batle informà dels següents assumptes:

- Escrit del CIM comunicant la inclusió de diversos projectes en el Plade Cooperació Tècnica.

- Reunió amb el Conseller de Transports sobre el servei regular de viatgers.

- Reunió amb la Mancomunitat del Pla de Mallorca per a tractar sobre el tema de la seguretat ciutadana.

- Entrevista amb el representant del Col·legi d'Arquitectes respecte al concurs d'idees sobre la zona d'Es Molinar.

- Constitució de la Junta Rectora del Patronat Municipal de Deports.

- La C.M.G. deixa damunt la taula l'expedient de llicència d'obres per a rejuveniment del Molí d'Es Fraret abans de l'adquisició.

LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DE 1988

El resum a 31-12-88 és aquest:

Existència en caixa	3.029.227
Restes per cobrar	8.101.618
Suma	11.130.845
Restes per pagar	10.090.602
Superàvit	1.040.242

REESTRUCTURACIÓ DE LES COMISSIONS INFORMATIVES

En vista de les noves incorporacions i cessaments, les comissions restaran així pel que respecta a presidents:

Agricultura:	Jaume Bauzá Verger
Cultura:	Guillem Ferrer Arbona
Urbanisme i Sanitat:	Miquel Cardell M.
Serveis Socials:	Joan Miralles Julià
Deports:	Gabriel Ferrer Mora
Govern i Hisenda:	Joan A. Ramonell A.
Patrimoni:	Joan Miralles Julià
Festes:	Rosa Nicolau Pocoví

Les juntes rectores dels patronats municipals de Deports, de Cultura i de la 3a. Edat estaran presidides del batle.

NOMENAMENT DE DEPOSITARI

Es va designar el regidor Jaume Bauzá Verger.

PADRÓ DE CONTRIBUENTS I COBRAMENT D'EXACCIONS

S'aprovà el padró de contribuents de l'impost de circulació i les altres exaccions municipals per a 1989, les quals pugen 4.156.194 i 2.769.369 ptes. respectivament. També s'acordà posar al cobrament aquests padrons des del 6 al 18 de març, si bé es podrà prorrogar l'esmentat plaç.

LIQUIDACIÓ DE LA RECAUDACIÓ DE 1988

Sense cap objecció s'aprovà el compte de recaudació de 1988 per un càrrec de 30.641.809 ptes. amb aquest resum: Ingressos: 25.604.365; pendent 4.762.486; baixes: 274.958 ptes.

SERVEIS DE CUINA I MENJADOR

S'acordà concertar amb l'INSERSO el servei de cuina i menjador per a la 3a. Edat i sol·licitar-li la quantitat de 2.315.000 ptes. per als serveis concertats.

ASSISTÈNCIA DOMICILIÀRIA

Igualment s'acordà concertar amb l'INSERSO el servei d'assistència domiciliària i sol·licitar-li la quantitat de 2.006.400 ptes. per a dit servei.

PROJECTES D'OBRA

S'aprovaren els projectes tècnics de conducció d'aigües residuals a un sol

punt de vessada i l'asfaltat del Camí de Ses Rotes i exposar-los a informació pública durant 15 dies.

SOL·LICITUD D'OBRES PER AL P.P.O.S.

S'acordà proposar al CIM la inclusió en el pla de 1989 el projecte de conducció d'aigües residuals a un sol punt de vessada i el d'asfaltat del Camí de Ses Rotes. Sol·licitar 14.820.742 i 2.506.190 ptes. com a fons perduts, respectivament, per aquests projectes. Això suposaria el 80 per cent. L'Ajuntament hi posaria l'altre 20 per cent.

MOLÍ DES FRARET

Es va acordar proposar als propietaris l'adquisició d'Es Molí des Fraret a fi de procedir a la rehabilitació.

PRECS I PREGUNTES

Sampol Mas prega que des d'ara s'envii esborrany de les actes de les sessions de la C.M.G. a tots els regidors.

Ferrer Arbona demana al batle si es conscient dels problemes a les escoles i sol·licita que es facin les obres necessàries de manteniment.

El batle manifesta que la brigada d'obres ha d'acabar la casa de la vila i col·locar discs, però les obres urgents de les escoles tendran prioritat.

Sampol Mas demana que es presenti la informació sol·licitada mesos enrera sobre Sa Fira-88.

Miralles Pizà demana informació sobre l'estat de l'estudi sobre la comarca pel seu desenvolupament i revitalització.

El batle manifesta que fa poc s'han reunit el conseller de la CAIB i el president de la Mancomunitat per acordar i fixar les quanties.

L'Ajuntament informa

RESUM DE L'ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL 10 MARÇ 89 INFORMES I COMUNICACIONS DE L'ALCALDIA

El batle informà de la contractació de dues assistents socials per als serveis de la Mancomunitat; de l'estat de la recaudació municipal; de l'impost de circulació i arbitris: fins ara s'han recaudat aproximadament 4.500.000 ptes. sobre 6.900.000; de la reunió amb el Conseller d'Indústria a fi de tractar l'assumpte d'una planta de compost per a la Mancomunitat; i de la renovació i actualització del cadastre de rústica.

DIADA AUTOMOBILÍSTICA

Es va aprovar organitzar la "Diada Automobilística la segona festa de Pasqua, ja que enguany no ho farà la Federació Balear.

EXPEDIENTS DE LLICÈNCIA

Per unanimitat s'acordà informar favorablement les següents llicències:

- Bartomeu Bauzá Bauzá, bar-restaurant en Es Creuers.
- Magdalena Caldentey Mas, bar amb esgrelles en el Carrer Palma, 194.
- Rosa Nicolau Pocoví, carnisseria-xarcuteria en el carrer Palma, 52.

HOMENATGE A MIQUEL MIRALLES "MOSQUERA"

En reconeixement de la labor desinteressada a favor de l'esport montuïrer, s'acordà col·locar una placa commemorativa en homenatge a Miquel Miralles en els nous vestuaris del camp de futbol.

ELECCIÓ DE JUTGE I SUBSTITUT

A fi de poder estudiar més detingudament l'elecció del nou jutge de pau i substitut, per unanimitat s'acordà aplaçar la discussió i votació per a la següent sessió.

NOMENAMENT DE SECRETARI DE L'AJUNTAMENT

Vista l'acta d'avaluació dels mèrits per a cobrir en propietat la plaça de Secretari-Interventor d'aquest Ajuntament, per a la qual s'han presentat 54 candidats, la corporació, per unanimitat, acordà proposar el nomenament a favor de Joaquín Cebollada Royo, el qual ara l'ocupa interinament, essent també el qui té millor puntuació.

PRIMERA AUDICIÓ DESPRÉS DE LA RESTAURACIÓ DE L'ORGUE

Després de bastants d'anys d'esperar la restauració de l'orgue de la parròquia, el dissabte 18 de març passat, un selecte públic pogué gaudir de la primera audició en la qual polsà l'orgue el montuïrer Miquel Pons Melià oferint un concert adequat a les característiques de l'instrument. També hi participà la coral "Montlliri", donant així més esplendor a l'acte.

HOMENATGE A "MOSQUERA"

El dia de la festa d'Es Puig, en Es Revolt se celebrà un partit de futbol entre el Montuïri i el Mallorca At. en homenatge pòstum al qui havia estat jugador i president del Club, Miquel Miralles "Mosquera".

El fet més significatiu fou el de col·locar una placa commemorativa a l'interior dels nous vestuaris, quasi acabats.

A l'homenatge s'hi sumaren el CIM, la Federació Balear de Futbol, l'Ajuntament, antics companys de l'equip, Societat de Caçadors, Club Ciclista, Patronat de Música, Societat Columbòfila i les empreses Repsol i Propanol, on treballava.

El públic no va mancar i el partit es va desenvolupar amistosament. El trofeu que es disputava fou guanyat per l'equip visitant per 1 - 4. La copa, però, en un acte emotiu fou entranyablement oferida als pares de Miquel "Mosquera".

Miquel Pons en un moment de l'acte

* * *

Parlant de l'orgue ara restaurat, Miquel Pons ens deia que "per haver-se d'adequar a les característiques d'aquest instrument, s'han hagut d'interpretar dues peces de Cabanilles, l'autor més important del segle XVII, al qual pertany aquest orgue".

També ens afegí que "la restauració ha estat encertada, però no s'ha d'oblidar que té un estil concret i per això s'han hagut d'escollir les peces adequades. Ara bé —continua dient— per donar a entendre com és ara, valdria compararlo a un cotxe antic ben restaurat, que val una millonada, però amb ell no s'hi pot anar cada dia a Ciutat. El nostre orgue és d'una època determinada, molt bo per les seves característiques, però adequat només a aquells temps, i no per a la música actual, que s'està fent avui en dia".

Orquestra Simfònica de Balears

«Ciutat de Palma»

Director: Luis Remadine

ES CONVOQUEN PRÒVES D'APTITUD PER COBRIR LES
PLACES DE:

- Violí ■ Violoncel·los ■ Flauta/Flautí ■ Oboè ■ Fagot
- Trompeta ■ Percussió/Tímbal ■ Violes ■ Contrabaixos
- Clarinet ■ Trompa ■ Trombó

Les audicions tindran lloc del 10 al 16 d'Abril 89

Per a més informació:

Secretaria de la - Fundació Pública de les Illes Balears per a la Música - Telèfon: (971) 71.11.39 C. Sant Feliu n. 8 - A Ciutat de Mallorca

**23 D'ABRIL
FESTA DEL LLIBRE**

**MANCA IL·LUSIÓ PER LA
LECTURA**

**UN LLIBRE ES UN BON
AMIC**

**SEMPRE HAURÍEM DE
TENIR UN LLIBRE PER
LLEGIR**

**GENERALMENT TOTS
ELS LLIBRES
PROPORCIONEN
ENSENYAMENT**

LLIBRES QUE MÉS ES LLEGEIXEN A LA BIBLIOTECA MUNICIPAL

La biblioteca municipal compta amb quasi 500 socis. La majoria de persones que hi acudeixen són escolars, tant d'E.G.B. com de B.U.P. i F.P. Aquests solen anar a la biblioteca i allà fan les seves consultes, especialment miren les enciclopèdies i entre aquestes la "Larousse" i la "Catalana".

Miren també alguns llibres concrets segons la feina que se'ls ha assignada, sobretot de literatura.

Els llibres de contes són els més llegits, i no només entre els més petits, els quals alguna vegada se'n solen dur algun a ca seva, sinó també els alumnes dels darrers cursos d'EGB. "Astérix" i "Tin-

tin", per posar dos exemples, són els que més els agraden.

La revista BONA PAU de Montuïri sol ésser llegida i també la revista de Llucmajor, no així les demés revistes de la Premsa Forana, que gairebé ningú les mira. De diaris ara només arriba "Última Hora" a la Biblioteca Municipal, i quan més es llegeix és el dissabte dematí.

Les persones majors van a la biblioteca per dur-se'n llibres i llegir-los a ca seva; generalment solen ésser llibres de literatura i especialment novel·les.

(Informació facilitada per la Bibliotecària, Bàrbara Sastre)

Davant la porta del llibre

LA PREOCUPACIÓ LITERÀRIA DELS MONTUÏRERS A TRAVÉS DEL QUE ES VEN A LA LLIBRERIA

Sebastiana Miralles Servera "Queló" La joventut llegeix moltes classes de revistes

En el mes d'abril, dia 23, se celebra com cada any la "Festa del Llibre", concretament el dia de Sant Jordi. És per això que hem considerat oportú mantenir una entrevista amb la persona que regenta l'única papereria oberta al públic en el nostre poble i mitjançant ella polsar la preocupació literària dels montuïrers que la freqüenten.

Ja se sap que n'hi ha que adquireixen el que empren de paper, revistes o llibres a Ciutat o a altres indrets, però les respostes de Na Sebastiana Miralles Servera "Queló" molt bé ens serviran pel que desitjam.

—A la llibreria —comença dient-nos— generalment despatx jo tota sola a no ser que m'hagi d'absentar un moment i aleshores atenen els meus fills. Tenim obert tots els dies de la setmana manco els diumenges, matí i horabaixa.

—¿Quines revistes són les que més es venen?

—Les revistes que es diuen "del cor", com són "Hola", "Semana", "Lecturas", etc.

—¿I diaris?

—El dia que es venen millor és el dissabte perquè duen la programació de la televisió de la setmana. Aquí, a Montuïri, el diaris que més es llegeixen són "Última Hora", "Diario de Mallorca", "Balears", "El País" i un poc menys "La Vanguardia".

—¿També es venen altres coses?

—Sí; tot allò que es necessita de papereria: blocs, bolígrafs, llapis, agendes, llibres de lectura juvenils, i contes per als més petits.

—¿Veneu alguns tipus d'objectes de regal?

—A no ser que sigui un bolígraf, una agenda o qualche joc per entretenir, no hi ha res més.

—Amb el que veneu, ¿trobes que hi

bastants subscripcions.

—¿Vens qualche tipus de llepolies?

—No; perquè han de tenir un bon lloc i jo no el tenc.

—¿Què llegeixen els joves?

—Moltes revistes. Els al·lots, revistes de motos o cotxes i les al·lotes, revistes musicals, fotonovel·les, etc. Vaja, llibres no en compren molts.

—¿I els nins més petits, què compren?

—Els compren contes i algun llibre d'aquests més senzills; i el que compren molt, a temporades, són cromos.

—¿Quin és el dia que més es ven?

—És molt mal de calcular, no ho sé.

—¿I la temporada?

—Per Nadal, generalment per a fer algun regal.

—Per acabar, ¿podries dir-nos si creus que a Montuïri dona per viure una papereria?

—Ja és que ho tenc a dins ca meua i al mateix temps puc dur la casa; això no dona molt, tenc per pagar-me l'assegurança i qualche cosa més.

Ma. Antònia
Maria Cerdà

—D'aquestes enciclopèdies que es fan per temes, ¿trobes que hi ha molta afició?

—Sí; per exemple en temes relacionats amb la cuina o la naturalesa, hi ha

La postura de la joventut montuïrera a l'entorn de les lectures no és coincident

DIGUES COM LLEGEIXES I ET DIRÉ QUI ETS

Encara avui, en el temps que correm, podem trobar una gran quantitat de gent que no sap llegir.

Quasi a les darreries del segle XX, mentre sentim parlar de tants descobriments que la ciència ha posat dins les mans dels homes, mentre contemplam les imatges de l'astronauta que vola en l'espai, mentre els amenaçadors de sempre ens expliquen que les nostres vides continuen dins el seu puny, a mercè del dit que ha de pressionar el fatídic botó de l'apocalipsi, encara hi ha gent que no sap llegir.

Encara avui hi ha gent que no ha après a llegir.

Si preguntàvem als homes i a les dones que trobam pel carrer quin llibre llegeixen en l'actualitat, n'hi hauria molts, n'estic ben segur, que no sabrien donar cap resposta. N'hi hauria molts que acabarien per dir que mai no llegeixen, uns perquè no en saben, el altres perquè no en tenen costum.

Encara avui hi ha massa nins per als quals la lectura constitueix una experiència que prefereixen evitar.

I, no obstant, la pedagogia continua entossudida en recordar-nos que aquell nin amb un llibre a les

mans construeix precisament la seva identitat personal. Aquell nin que llegeix un llibre té dins les mans el missatge d'un altre home que l'humanitza, que possibilita el seu diàleg amb una veu desconeguda que un dia —¿qui sap quan?— va decidir de reflexionar sobre la vida de l'home i les seves quimeres.

Llavors podríem mesurar la qualitat del lector per la qualitat amb què llegeix. Diques com llegeixes i et diré qui ets, hauríem de dir-los als homes i dones del carrer. No es tracta de mesurar la quantitat, sinó la capacitat d'aprofundir en el text que tenim dins les mans, d'exsucar-lo plenament fins a arribar a extreure'n tots els seus possibles matisos.

Però, ¿fins a quin punt estam convençuts que és possible de descobrir la vida a través de la paraula escrita? Poca gent hi ha que ha descobert que l'emoçió i el goig de llegir ens aboquen a la realitat pels camins de la imaginació, pels camins del plaer.

M'atreiria a considerar aquell que no ha adquirit el gust per la lectura, com un alienat. El qui no llegeix és un alienat. Perquè, desgraciadament, saber llegir bé, encara és un privilegi. Un privilegi de molt poca gent.

És atractiu cercar llibres —posar-los dins les mans dels nins— que parlin de misteri, d'aventura, d'encantaments i de prodigis. En aquests tipus d'històries els nins hi han cercat sempre l'emoçió de viure a través de la imaginació en uns llocs difents dels de cada dia. Aquests tipus d'històries els han ajudat a mirar cap endavant, els han fet observar la seva realitat i recórrer el camí que va del que ens és quotidià al desconegut.

Aquestes històries han comunicat sempre als lectors l'esperança de restaurar la vida i la il·lusió de creure en el futur.

Gabriel Janer Manilla

DAVANT LA FESTA DEL LLIBRE: 23 D'ABRIL

ELS CONTES ANTICS: LA FUNCIO EDUCATIVA DE LES RONDALLES

El conte antic —la rondalla— no és anònim de casualitat, ans al contrari: es tracta de la manifestació d'un discurs social en el qual influeixen una sèrie de sediments de diverses èpoques, alguns molt arcaics, plegats entre les vetes dels estrats més recents.

En les societats antigues en què aquests contes eren explicats normalment es produïa una completa identificació entre el narrador i el públic receptor, entre el públic receptor i el contingut del conte, entre el públic receptor i la forma de narrar. D'aquesta manera, el narrador esdevenia l'encarnació de l'esperit col·lectiu, la veu del poble, la veu que donava expressió a les seves aspiracions, a les seves creences, a la seva forma de vida (1).

No és cert, per tant, que la realitat social de la qual sorgeixen, els sigui estranya. Rere els contes antics s'hi perfilen conflictes polítics i socials, referències a la sexualitat, a la realitat tràgica i a vegades cruel de les relacions humanes. Reflecteixen sovint l'organització d'una societat dividida en classes i presenten els sentiments i l'actitud de les classes dominants enfront de les classes dominadores: l'admiració, la submissió, la burla, la sàtira, la rebel·lió. Des d'aquesta perspectiva, els

contes burlescs són els més clarificadors: l'astúcia i l'engany són l'arma de defensa que tenen els dèbils.

Aquests contes que il·lustren l'ensomni dels infants i perfilen

el vigor —l'afany d'aventura— dels adolescents ens acompanyen també sense desercions —escriu Fernando Savater (1982: 4-5)— a través de tota la vida.

Per aquesta finestra mental que és el conte antic ens és possible observar un altre univers, un paisatge ple de colors canviants, veure estranyes i inquietes criatures que s'acosten al nostre encounter. Ens permeten d'entrar en la realitat per camins nous i, a la vegada en faciliten la comprensió

de l'univers. "Si a l'infant li plauen les rondalles populars és per la senzilla raó que les rondalles populars van ser creades per adults i per a adults, per uns adults en fantasia, és clar, que volien entendre el món, sense excessius optimismes, i el volien explicar d'una manera agradable. Però, si ens hi fixem bé, las rondalles no són ni tendres, ni falsegen el món, ni creen un univers sols apte per a menors. Són, tot al contrari, una concepció del món sovint cruel, sovint irònica, fins i tot sarcàstica" (2).

Hi ha, per tant, en la base de la creació dels contes antics, la voluntat d'entendre i de capir el

món caòtic, desordenat, incomprendible, agressiu, mitjançant una història, una contarella que comença i acaba, que es tanca en un parèntesi o potser en una boira tan vella com l'home, tan plena de vigor que sedimenten els poders psíquics que alimenten la imaginació i creen aquell equilibri humà tan necessari en què la realitat i el somni es troben perfectament harmonitzats.

Gabriel Janer Manila

1) Maria Bartolussi.- "Análisis teórico del cuento infantil.- Madrid, 1985.

2) Maria Aurèlia Capmany.- "La cultura a l'abast dels infants".- Barcelona, 1978.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

NOUS LLIBRES REBUTS

Gardner, Martin: CARNAVAL MATEMÀTICO.- Alianza Ed.
Gardner, M.: CIRCO MATEMÀTICO.- Alianza Ed.
Drake, S.: GALILEO.- Alianza Ed.
Asimov, I.: MOMENTOS ESTELARES DE LA CIENCIA.- Alianza Ed.
Aleksandrov, A.D.: LA MATEMÁTICA.- Alianza Ed.
Apóstol, T.M.: ANÁLISIS MATEMÁTICO.- Reverté.
Apóstol, T.M.: CALCULUS (2v.).- Reverté.
GRAN ENCICLOPEDIA CATALANA V. 19 i 20.

HISTORIA DE LA LITERATURA CATALANA. V. 11 Ariel.
Barrredo, M.A.: TRATADO DE CONTABILIDAD (4 v.) CEAC.
López García Molins, A.: DICCIONARIO DE SINONIMOS Y ANTONIMOS DE LA LENGUA ESPAÑOLA. Ed. Ortells.
GRAN DICCIONARIO DE SINONIMOS I ANTONIMOS. Espasa Calpe
Castillo del Pino, C.: INTRODUCCION A LA PSIQUIATRIA (2 v.) Alianza Ed.
Barry, R.G. ADMOSFERA, TIEMPO Y CLIMA.- Omega.

(Continuarà)

Tercera Edat

GIMNÀSTICA

Una nova activitat s'ha posat en marxa per a la gent de la Tercera Edat: La gimnàstica.

És un exercici per a tots els membres del cos que es realitza dos dies per setmana —dimarts i dijous— des de les 11'15 fins a les 12. Va començar el 16 de març. La dirigeix una persona jove anomenada Dolça i va dirigida indistintament i conjuntament a homes i dones. La primera setmana començaren 3 homes i 17 dones.

Biel Roscar considera que "és una medicina natural, una bona teràpia. A alguns el metge els hi ha enviat". Na Sebastiana "Marrona" diu "m'agrada molt, és una bona idea. Estic molt contenta de la professora". I Na Teresa Mayol pensa que "convendria que fossin més dies, encara que ens costa i les primeres vegades ens va deixar cansats. Esperam —continuava dient— treure'n millorança; a lo millor tornem joves...!, però sols que ens poguem conservar així com estam, ja n'hi ha".

NOMENAMENT A RAFEL SOCIAS

El passat 14 de març, a París, on hi va assistir en qualitat de representant d'Espanya, Rafel Socias Miralles fou elegit vocal del Consell Directiu de la FIAPA (Federació Internacional de Persones d'Edat), en el qual hi ha quatre espanyols. El nomenament és per un període de sis anys.

Activitats de la Premsa Forana

Trobada i assemblea anual

Dia 5 de març passat, representants de les publicacions de l'Associació de la Premsa Forana vàrem tenir una trobada dins el marc incomparable del terme de Marratxí. Concretament en el complex "Ses Tres Germanes".

Aquesta jornada va resultar del tot assolellada, tant és així que donava gust anar a passejar per les garrigues i nuclis que componen el terme de Marratxí. A mitjan matí, amb un autocar, vàrem anar a recórrer el Pla de Na Tesa, Pont d'Inca, Sa Cabaneta i Pòrtol. Vérem com encara es feien cendrers, plats, olles i altres útils de test. Ens varen mostrar també una nau a manera de tomba funerària que data d'uns quatre mil anys, just al costat del camp de futbol de Pòrtol.

Abans de l'assemblea hi hagué la presentació del llibre "Pòrtula, guia d'oleries", del que en són autors Biel Massot, president de la Premsa Forana, i Miquel Mut. El volum fou presentat per Gabriel Janer Manila.

No hi mancà un bon dinar i un recital de Música Nostra, tot això al mateix lloc, dins el menjador, on se celebrava la V Fira del Fang.

Sopar de companyonia amb el President Cañellas

En el Cellar de Ca N'Amer d'Inca, el dimecres 15 de març tengué lloc un sopar de companyonia de la Premsa Forana amb el President del Govern Balear, Gabriel Cañellas.

A l'acabament del sopar el President Cañellas es dirigí als assistents amb els quals mantingué un col·loqui

Un sopar esplèndid amb típics menjars, un canvi d'impressions entre representants de les diferents publicacions dels pobles de Mallorca, per continuar amb unes paraules del President de la Premsa Forana. Després el President Cañellas, amb la seva peculiar parla, donà certes explicacions de cara a la manera i desenvolupament de la Premsa Forana. Parlà de les subvencions i reconegué la tardança en rebre-les fins ara, quasi sempre per motius burocràtics o d'administració i també d'Hisenda. Però, de totes maneres, es rebran.

Després d'oferir tota mena de facilitats per obtenir les notícies des de la mateixa oficina de premsa del Govern Balear, s'obrí un col·loqui, a la fi del qual es tancà l'acte.

Can Tiers

café

L'excursió dels alumnes de les escoles

Després d'haver-nos guanyat uns diners que ens serien necessaris a l'hora de pagar-nos el viatge, ens vàrem disposar a començar la nostra aventura.

Per a tots els alumnes de vuitè que enguany hem fet el viatge d'estudis, ha resultat un viatge ple d'anècdotes que seran de recordar per a tota la vida.

Uns dies irrepetibles, ja que mai més, tots junts, no tornarem repetir; ja sigui perquè no ens ens trobarem sense en tal aventura o ja sigui perquè el proper curs ens separarem d'institut o ja sigui perquè amb el temps tothom canvia i, encara que fòssim els mateixos, la personalitat no seria la d'uns allots de tretze i catorze anys.

Vàrem partir el divendres 10 de març. L'itinerari que vàrem seguir fou Barcelona (visita a la ciutat amb autocar i museu de la ciència), Saragossa (El

Entre els molts de llocs visitats pels alumnes, no hi mancà el "Zoo" de Madrid, on es fotografiaren

Pilar), Calatayud (Monestir de Pedra), Madrid (El Prado, el rastro, cine, teatre, parc d'atraccions, zoo, el metro, palau d'Orient, el Retiro...), Navacerrada, Segovia (Alcàsser, aqüeducte, palau de La Granja), Avila (murades, convent de Santa Teresa), Salamanca (casa de las Conchas, Universitat, catedral), Aranjuez (casita del labrador, jardins del palau),

Toledo (alcàsser, sinagoga, casa del Greco, quadre del Comte d'Orgaz), Torrijos (discoteca de l'hotel) i València (falles, entrega de premis i desfilada de les bandes de música i les falleres, la "Casa de los caramelos" i el Miquelet).

Vàrem arribar un altre pic a casa al cap d'una setmana, el divendres dia 17.

Xavier Cañada i Toni Mesquida

"X SETMANA POLIESPORTIVA ES PUIG - 89"

Enguany és la vegada que fa deu, consecutiva, que el Patronat Municipal d'Esports en col·laboració amb l'A.P.A., el Col·legi de Montuïri, el Club de Bàsquet i el Comité Comarcal de l'Esport Escolar organitzen la "Setmana Poliesportiva Es Puig". La major part de les confrontacions s'hauran celebrat a la pista d'Es Dau.

Començaren el Dijous Sant, dia 23, i hauran acabat el diumenge dia 2 d'Abril.

Durant aquesta setmana s'hauran disputat un total de quinze partits de bàsquetbol, futbol-sala, mini-bàsquet, handbol i també un torneig de ping-pong. Per terme mig s'han celebrat tres partits diaris.

Hi han participat alumnes dels pobles de Montuïri, Algaida, Petra, Pollença, Sant Jordi, Sineu, Sant Joan, Sant Josep Obrer i Porreres.

"Puput Xerrador"

El número 15 de la revista escolar "Puput Xerrador" que edita el Col·le-

gi "Joan Mas i Verd" va sortir al carrer a principis del mes passat. Conté 34 pàgines i en elles pàcticament hi estan representats tots els alumnes.

Els cicles de preescolar i inicial ofereixen, sobretot amb dibuixos, "Montuïri vist pels més petits". Els alumnes de tercer descriuen el poble; els de quart han investigat sobre cases edificades, cases deshabitades i solars sense construir; els de cinquè exposen, mitjançant gràfiques, la demografia de Montuïri durant els 20 darrers anys. Els de la segona etapa, a través de dibuixos i descripcions, detallen el poblat de Son Fornés i diferents racons històrics-artístics de nostre terme.

AJUDA A S'ESCOLETA

La Direcció General de la Joventut del Govern Balear ha inclòs, entre altres, "S'Escoleta de Montuïri" dins el pla de protecció d'entitats relacionades amb l'educació, per a la seva protecció.

Concurs Literari - Artístic

L'ESGLÉSIA DE MONTUÏRI

L'església de Montuïri és un dels monuments més antics que hi ha a Montuïri. La seva façana, erosionada amb el pas del temps i la seva arquitectura gòtica, li donen un aire estrany. Les palmeres, enduïtes pel vent, mouen les seves fulles i la seva fressa ressona pertot. Els graons acompanyen l'església i junts formen un angle estrany. Quan van fer els graons, fa uns 75 anys, hi varen trobar esquelets humans, això vol dir que abans hi enterraven la gent, prop de l'església. Com ja he dit abans, la façana està bastant erosionada, un to d'ocres i marrons la decoren d'una manera espontània. Té dues portes, les dues d'igual grandària.

Dintre l'església, el primer que ressalten són les seves llànties, de cristalls, que combinats arriben a fer mosaics de colors. I xerrant de mosaics, l'església n'està plena: mosaics de tot color fent diferents formes i estructures; són una combinació de colors, que d'enfora semblen una barreja de diversos colors. A dalt, al sostre, hi ha gravats uns dibuixos dels sants, enrevoltats per garlandes i enredaderes.

I passem a l'altar: de la part de davant és com tots els altres, però de darrera, sembla un... (com ho diria) una cascada d'or i d'estàtues, que brota d'una font que mai comença.

Ma. Francisca Febrer Mesquida - 6è.

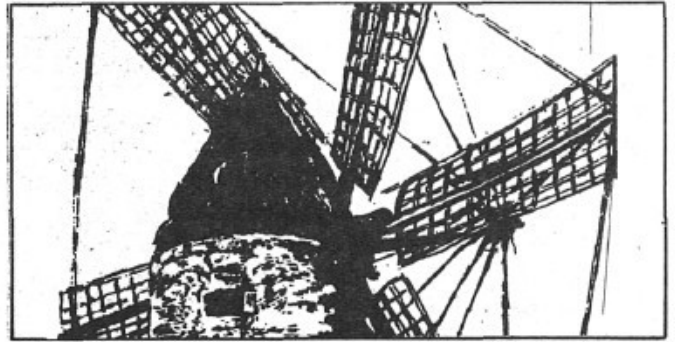
SON FORNÉS, TALAIOT DE MONTUÏRI

Com tothom sap, Son Fornés és el talaiot de Montuïri. Els montuïrers poden estar molt contents d'aquest poblat talaiòtic.

A Son Fornés hi havia homes primitius que vivien allà. És un talaiot gairebé bonic, no està molt ben cuidat. Està format per grandioses pedres que formen patites habitacions.

També hi ha una enorme taula que fa goig de veure. Fa bastant de temps que hi varen anar uns homes a arreglar-ho perquè les pedres ja queien.

*"Ara, els molins
del Molinar no
tenen aspes, però
en el seu temps,
quan eren
joves..."*

A la zona de Son Fornés hi ha dos talaiots, encara que un d'ells no estigui excavat. Aquest talaiot fou descobert en unes excavacions, fa uns deu anys.

A partir de llavors s'hi ha anat fent feina. Han dit coses sobre la funció d'aquestes grans pedres, i és que realment sorprèn veure com estan de ben conservades després de suportar la mà de l'home i la mateixa naturalesa.

Soprèn la facilitat amb què foren col·locades en l'antiguitat i com han aguantat heròdicament el pas del temps i la mà de l'home.

El que m'agrada més és el paisatge que veuen allà dalt. Controla quasi tot el pla de Mallorca. És una bona torre vigia.

És una pena que a Montuïri no tinguem museu on es pugui mostrar tot el que es troba a Son Fornés. Seria interessant observar amb una maqueta aquella vida

Gabriel Mayol - 6è

ELS MOLINS DEL MOLINAR

Els molins es troben al Molinar i mirant cap a Porreres. Són molt bonics mirant la seva antiguitat.

Alts i misteriosos d'uns sis o set metres d'alçada. Semblen castells d'arena, encara que donen un aire de frescor i abandonament, com si fossin un joc passat de moda. Fets de pedra i argila i en forma rodona, s'enlairaven cap amunt. I una petita i estreta finestreta on hi passava la llum, també amb una porta de fusta.

Dedins, una estreta escala de caragol que volta el molí, fins arribar a dalt.

Molts de coloms hi viuen i hi fan el seu niu. Ells viuen amb moltes pedres i fustes caigudes i amb tota mena d'insectes, fums i herbes

Antigament es feien servir per moldre el blat, per fer farina, i eren els únics que feien farina a Montuïri, ja que els altres molins eren per treure aigua.

Des de molts de llocs del poble es veuen gegantins i poderosos com si fossin els amos del poble, juntament amb el campanar, encara que només siguin ruïnes.

Catalina Amengual Tomàs - 6è

EL MOLINAR

És molt antic, tant com un vell roure que aguanta com pot. Té uns sis o set molins, d'aquí ve el seu nom. El lloc més alt de Montuïri és ell. D'allà s'hi veu una meravellosa vista. Des dels cotxes que van per la carretera de Palma - Cala Ratjada fins a les espigues que comencen a torrar-se amb el sol de primavera. D'allà es veu una cascada de colors, verd, groc, cotxes de mil i un colors, etc. Els molins, molts d'ells tenen parets passades per ull, estan fets de pedres, totes ben col·locades. Tenen tots un portalet i una finestreta i dins hi ha una escala caragolada. Allà, en un d'aquells molins, ma mare hi anava a jugar amb la seva germana Joana, així ella m'ho contà.

Ara, en aquests antics molins no hi fa feina ningú. Hi viuen coloms, o millor dit, hi van a estar. Els coloms, blancs com la neu, negres, marrons com la terra, negres-marrons com el cafè, hi van i hi volen per allà. No tenen aspes, però en el seu temps, quan eren joves, diríem nosaltres, en tenien, supòs. A la nit es veuen negres, com fantasmes que rodegen per allà, pel molinar.

Podem estar ben orgullosos de que en el nostre poble hi hagi el nostre molinar.

Apollòpia Rigo Bennàssar - 6è

Miquel Rubí Pocoví, missioner

Naixia a Montuïri, concretament al carrer "Celler de Son Rafel Mas", avui de "Rector Rubí", dia 10 de setembre de 1831 el qui per espai de 53 anys recorria mils i mils de quilòmetres, orientat únicament pel seu gran amor de difondre el Regne de Déu. Ens referim a Miquel Rubí Pocoví, fill de pare llucmajorer, Rafel Rubí Gamundí, i de mare montuïrera, Joana Maria Pocoví Mascaró ("Pofanc").

Quan aquest nin tengué edat per treballar, començà a ajudar al seu pare que feina de fuster, si bé aquests anys també estudiava preparant-se per capellà, dirigit pel seu oncle frare, el P. Bartomeu Pocoví, Dominic.

Més envant, als 23 anys, va decidir ingressar a l'Orde de Missioners de Sant Vicenç de Paül. L'1 de febrer de 1855 fou admès a l'Orde i després de passar algun temps a París, Philadelphia, Pittsburgh, Cincinnati, Monterrei-Los Angeles, s'instal·là en el seminari de Barrens (EE.UU.) on, després d'estudiar 3 anys de teologia, fou ordenat sacerdot (1858).

Successivament va explicar teologia, fou visitador a la ciutat de Los Angeles i va missionar a les regions que hi ha entre aquesta ciutat i Sant Lluís.

L'any 1868 novament fou enviat a Nueva Orleans com a pastor d'ànimes per quatre anys. Els quatre següents fou superior de la Casa Principal de Barrens, però caigué malalt encara que va dirigir el Col·legi de Sant Vicenç de Los Angeles i posteriorment, director del seminari a Niágara. I a l'entretant fou destinat al seminari intern de Perryville (German-town) com a professor de teologia dogmàtica, càrrec que exercí fins a 1886.

D'aquest temps es va escriure d'ell que "era home de molta ciència, instruí en les llengües clàssiques i modernes; el seu nom és tengut en gran honor entre els nostres i els sacerdots externs, els quals instruí en la ciència i disciplina eclesiàstica. Però la seva vida va resplendir principalment per la pietat, de manera que, senzill, recte i temerós de Déu, merescué bé ser anomenat fill de Sant Vicenç de Paül"(1).

Els vint darrers anys de la seva

33 anys als EE.UU. i 20 a Mèxic

vida els va passar a Mèxic, patint d'una tal asma que no el deixava dormir en el llit, i això per espai de quasi 43 anys.

En aquest país va residir algun temps a Mèxic (capital), Veracruz i sobretot a Patzcuaro on hi havia la Casa Central i en fou majordom i Procurador Provincial... Moria a Mèxic el 8 d'octubre de 1907 on, malgrat les seves poques forces i precària salut, però amb una intel·ligència eixerida i privilegiada sempre disposat al servei dels altres...

Trobam escrit d'ell (2) que "les virtuts que més excellien foren la caritat, el zel i, sobretot la paciència i això dins greus malalties. Descansava unes quantes hores (ja que no podia estar al llit) becant en una butaca, on va morir. Rara vegada es queixava, ni enmig dels greus dolors que li produïen les cames durant molts d'anys, especialment els cinc darrers, que fou quan se li llagaren tant, que els metges havien resolt tallar-n'hi una, almanco.

Per cert que, la matinada següent, després d'haver pres aquesta mesura, en vengueren tres amb llurs instruments per

a dur a terme l'operació. Però ell, molt preocupat durant tota la nit anterior pel que li havien de fer, acudí en oració a la Verge dels Dolors, de la que era devotíssim, demanant força i pregant, si era de bon grat, que el lliberàs de l'operació i...prodigi de l'amor de Maria! quan els doctors metges desferen les benes, i això que un d'ells era impiu, veren amb esglai, que els bonys i les llagues podrides havien desaparegut, i aquell que hores abans no es podia moure, va poder caminar per espai de quatre anys i set mesos més. Si bé els darrers mesos de la seva vida, es reproduïren les antigues malalties, les quals el dugueren a la tomba".

"Del Pare Miquel Rubí es podria dir —escriu el seu nebot (3)— que fou una vocació "taïdana" però ben aprofitada, que es va haver de desenvolupar entre grans renúncies familiars i molts de sacrificis. I tot això si se té en compte que fa 125 anys no hi havia ni avions, ni televisió, ni ràdio i les travessies marítimes eren pesadíssimes i els trens o no existien o sols n'hi havia a pocs llocs i encara amb escasses comoditats.

Sense por d'equivocar-nos, podem assegurar que M. Rubí és un dels sacerdots més preclars que han nascut a Montuïri. La seva vida es desenvolupa, com es pot veure, no dins l'àmbit nacional, sinó internacional durant els 53 anys de vida missionera (33 als EE. UU. i 20 a Mèxic)

Va escriure un llibret en anglès "Contra l'ateisme" i 286 cartes del seu puny i lletra, la major part d'elles al seu germà petit, Rafel Ignaci, que fou vicari d'Estal·lencs, ecònom de Sineu i rector de Manacor. També es conserven cartes dels seus superiors majors i Bisbes, documents periodístics d'aquell temps, zelosament conservats a la seva casa pairal. Documentació que assenyala tot un itinerari gloriós per terres de França, Estats Units, Canadà, Cuba, Mèxic i també Roma".

O. Arbona

1) D'unes notes rebudes dels EE. UU.

2) B. Alvarez, I.S.C.M., des de Mèxic.

3) "Biografía del Padre Miguel Rubí Pocoví, Misionero", de Monsenyor Honorat Ribas. Montuïri. 1965

Cati Bauzà, triomfa

VA PARTICIPAR EN EL CAMPIONAT D'ESPANYA DE CROSS, A HUELVA

Catalina Bauzà Blanch, més coneguda pels montuïrers com "Cati Pera", va participar en el darrer campionat d'Espanya de cross disputat a Al Monte (Huelva) el passat febrer, gràcies a haver aconseguit la sisena plaça en el campionat de Balears.

Aquest fet va significar molt per a ella, estava molt contenta, sobretot tenint en compte que des de petita ha participat al cross i ho du dedins, és més, "consider —deia ella— que tot sacrifici i sofriment que doni fruits, val la pena".

Arribada de terres andaluses ens comentava que abans de començar la carrera li feia un poc de por, però en tot moment es trobà recolzada per les persones de l'equip balear (un total de 16, incloses les corredores). Va córrer a la categoria cadet, a 3.000 metres, on hi havia alguns milers de participants. Na Cati va ocupar la posició 110.

Parlant de la pròxima temporada ens deia que desitjaria no tenir cap lesió, quedar dins les tres primeres de Balears i dins les setanta-cinc primeres d'Espanya.

Miquel Verd

Cati Bauzà amb Esteve Barceló a la final de Balears de cross a San Ferriol el 18-2-89

Brillant actuació de l'equip cadet femení de bàsquet

DISPUTA LA FASE FINAL DE MALLORCA ELS DIES 20, 21 I 22 DE MARÇ

L'equip cadet femení de bàsquet amb els nous fitxatges

Foto G. Flol

L'equip de bàsquet cadet femení va quedar segon classificat en el seu grup i per això i per primera vegada a la història del bàsquet montuïrer, un equip local ha aconseguit arribar a les finals de Mallorca de la seva categoria.

Jugaren contra els "grossos" del bàsquet insular: Sant Josep, Joventut Mariana i Santa Mònica. Per classificar-se per a les finals de Balears, havien de guanyar els dos darrers equips. No hi hagué sort, ja que perderen per 63 - 60 i 62 - 59, després d'anar davant en el marcador. Ara bé, l'èxit de jugar unes finals ja està aconseguit.

Parlant amb les jugadores, manifestaven que "fa dos anys que es va crear aquest equip, que té una bona organització i que amb els doblers dels carnets dels socis es compra el material necessari per a l'equip, el qual també té l'ajuda de l'APA i de l'Ajuntament".

Pel que respecta a l'entrenador i entrenaments, consideren que Guillem Flol és un bon entrenador i amb ell entrenen els dilluns, dimecres i divendres.

Per altra part creuen tenir capacitat per jugar amb l'equip cadet encara que no hi estiguin acostumades.

Les jugadores actuals són: Catalina Bauzà, pivot; Antònia Munar, Base; Ma. Francisca Gomila, aler; Maria Portell, escolta; Joana Ma. Blascos, escolta; Ma-

ria Gayà, aler; Joana Ma. Capellà, aler; Antònia Fullana, aler; Bel Maiol, escolta; Francisca Bauzà, escolta. Aquestes dues darreres jugadores són els nous fitxatges de l'equip cadet.

Parlarem més envant del públic, i ens deien que "ens dona molts d'ànims i per això mai no ens rendim".

Respecte als arbitratges manifestaven que "el primer àrbitre no va estar al nostre favor, però els altres dos, prenidors. Això pel que respecta als tres partits de la final de Mallorca".

Així valoraven els equips contraris: "El Joventut Mariana va guanyar amb els àrbitres; Santa Mònica és un equip normal i Sant Josep és un conjunt amb molta superioritat".

Quan els parlàrem de si pensaven continuar amb el bàsquet, totes ens manifestaren que sí. I al demanar-los una valoració sobre la fase final, ens digueren que "encara que hem quedat les darreres, a la fase final, vàrem aconseguir arribar-hi; un altre any serà. De moment som les quartes millors de Mallorca, encara que ens hagués agradat arribar al campionat de Balears; hauria estat la primera vegada que hi arribàrem i hauria estat un gran honor per al poble de Montuïri.

J. Maiol - Rafel Alcover
Pere Cerdà - Miquel Mairata

FUTBOL

Resultats dels equips montuïrers registrats el mes passat

BENJAMINS

Montuïri, 4 - Sta. Maria, 1
Algaïda, 1 - Montuïri, 0

ALEVINS

Montuïri, 6 - Sant Pere At., 0
Beta Color, 1 - Montuïri, 1
Montuïri, 1 - Cardassar, 1

INFANTILS

Montuïri, 3 - Margaritense, 0
Algaïda, 1 - Montuïri, 7
Montuïri, 2 - Felanitx, 1
Colònia, 0 - Montuïri, 3

JUVENILS

Montuïri, 1 - Lloret, 0
(repetició del partit)
Montuïri, 0 - Llubí, 2
Cala D'Or, 1 - Montuïri, 0
Montuïri, 1 - Porreres, 3
Ses Salines, 0 - Montuïri, 1

I PREFERENT

Artà, 1 - Montuïri, 2

No vàrem desapropiar el mal moment de joc dels artanencs i duguérem dos positius de "Ses Pesqueres". La primera part va acabar 0-1; va empatar l'Artà i als sis minuts del final, el 1 - 2.

Montuïri, 1 - La Unión, 0

Molt just va venir el resultat encara que l'únic equip guanyador havia d'esser el Montuïri. S'arribà així a una bona ratxa de set partits i tretze punts.

Porto Cristo, 3 - Montuïri, 2

Aquí es va trencar la "bona ratxa" de resultats, però no de bon joc, perquè el Montuïri després d'anar perdent per 3 - 0, va marcar dos gols i gairebé va empatar el partit.

Montuïri, 3 - Espanya, 0

El millor partit de la temporada en "Es Revolt" a càrrec dels locals; i també els millors gols: Juanjo i Prado (2).

Després que el "professor Prado" marcés el darrer, se sentiren els crits de "torero, torero": havia estat un gol obtingut des del mig camp, amb el porter i defenses avançats.

A MANCA DE DUES JORNADES

L'equip infantil, campió

L'equip infantil del Montuïri, campió del seu grup de II regional.

L'equip infantil de futbol representatiu de Montuïri s'ha proclamat campió del grup de II regional, dues jornades abans d'acabar la competició. Per aquest motiu ha pujat a primera regional.

La satisfacció és grossa. De l'alegria en participen a més dels allots que han defensat els colors durant aquesta temporada, l'entrenador, Miquel Oliver —a qui els jugadors han batiat amb el nom de Cruiff—, el qual l'any passat preparava els alevins, jugadors que enguany, la majoria d'ells, per la seva edat, estan en infantils.

El Delegat d'aquests nous campions és Joan Verger Ramonell "Matxo", home de 49 anys amb quatre fills, administratiu d'Obres Públiques, aficat des de sempre dins el futbol. Ha estat jugador, entrenador, preparador, delegat

En un xerrada que férem amb ell ens deia que el paper de delegat és el de

procurar que hi hagi bon comportament dins el camp. També ens comentava que està ja molt cansat d'aquesta activitat esportiva. Fa 20 anys que està ficat d'entrenador o delegat, i a vegades la salut no l'acompanya.

De totes maneres aquesta temporada no ha deixat d'entrenar. "Els entrén —ens deia— des que tenien sis anys, i encara que els cridàs molt, els estim". "Estic content —va afegir— que no hi hagi hagut violència, sols una targeta vermella; és per això que no els puc criticar".

Joan Verger Ramonell
Delegat dels infantils

Joan Verger és de l'opinió que "aquests jugadors són bons per pujar i mantenir la categoria, però trob —ens manifestava— que no haurien de dependre de la directiva del Montuïri, n'hi hauria d'haver una altra dins el mateix club".

Ja per acabar volem resaltar l'alegria entre els jugadors. A més de recordar els primerencs anys donant cocs al baló, també pensen en un futur gloriós: afició, n'hi ha; ganes, no en manquen. Però... el temps ho dirà.

Taume Mas - Josep Serra - J. J. "Collet"

Ferriolense, 1 - Montuïri, 1

Altra bona actuació del Montuïri en el camp del segon classificat, sobre tot a la segona part en què va aconseguir l'empat en un partit que perdia des del minut 6.

Ara, a manca de set jornades, encara es mantenen vives les esperances de classificar-se per a la lligueta d'ascens. El nostre equip ocupa el vuitè lloc a la taula classificatòria

DEMOGRAFIA

Març de 1989

DEFUNCIONS

Dia 3.- Salvador Rigo Bonet, casat de 89 anys. "Diego".

MATRIMONIS

Dia 18.- José Antonio Aoliem Ibáñez amb Margalida Costa Roig.

NOCES D'ARGENT

ABRIL 1964 - 1989

Joan Rigo Bover "Muix"
amb

Joana Aina Ribas Gallard "Boira"
(6 Abril 1964)

Els felicitem per les seves noces d'argent
i els desitjam que puguin viure
molts d'anys plegats.

25 anys enrera

Abril de 1964

**ADOB DE LA CARRETERA
D'ES PUIG**

Després de bastants d'anys de deixadesa de la carretera d'Es Puig, a la qual ja s'hi destriava una serra de pedres acaramullades que dificultava el trànsit dels vehicles, durant aquest mes un grapat d'homes l'adobaren desinteressadament i edificaren un marge de contenció.

EL TREN

A la sessió plenària del 15 d'Abril de 1964, la Corporació acordà sol·licitar al Ministre d'Obres Públiques, la modernització del ferrocarril que passava i s'aturava a Montuïri, ajustar els horaris i regular els preus dels bitllets.

CUINAR EN CASA**CONFITURA DE TARONGES****INGREDIENTS**

1 quilo de taronges.
600 grams de sucre.
Canyella a gust (fulles o canonet).

ELABORACIÓ

Es posen les taronges sense pelar amb aigua durant 24 hores. Després de treure-les es tallen a troços petits i prims amb la clovella i es tornen deixar altres 24 hores amb una altra aigua. Una vegada tirada aquesta darrera aigua es colen i a continuació es mescla amb el sucre i seguidament es posa al foc i es fa bullir tres vegades durant 20 minuts cada vegada, esperant entre una i altra que hagi refredat.

Després de la darrera bullida, quan sigui quasi fred, es col·loca dins els pots on s'ha de guardar. I si es desitja que la confitura sia fina, prèviament s'haurà passat pel "turmix".

Recepta facilitada per
Margalida Mesquida "Bella"

PLUVIOMETRE

Març de 1989

Dia 8	6'0 litres m2.
" 17	11'6 "
" 18	7'3 "
" 19	0'2 "
Total	25'1 "

Gloses**ALS TRUQUERS**

Som un homo divertit
molt m'agrada bé quedar,
sempre he volgut actuar
en tot lo que m'hagin dit;
tant si és gran com petit
joves i vells es qui hi ha,
jo desig que aquest sopar
a tots faci bon profit;
si en fan d'altre un altre pic
que mos tornin convidar.

Miquel Massanet "Pa.ri"

A LES TRUQUERES

M'agraden ses obres bones
per això em trob animat;
i en aquest campionat
s'acte que més m'ha agradat,
és sa lluita que han posat
ses dues colles de dones.

Biel Cerdà "Ropit"

PER SANT JOSEP

(En el menjador de Ca Ses Monges)

Pep Ximena, vos vull dir:
tot ha estat ben encertat;
l'any que ve no en falti cap
de tots es qui som aquí.

Tomeu Gomila "de sa farinera"

EL COTXE DE S'AJUNTAMENT

S'Ajuntament ha comprat
un cotxo de garantia
per disfrutar nit i dia
amb sa seva llibertat.

Sé cert que no l'ha pagat
perquè doblers no n'hi havia,
que és lo que se ganacia
des de sa Tercera Edat.

Miquel "Parri"

Els malalts i impeditos pogueren seguir les celebracions de Setmana Santa a través de "Ràdio Murta"

SETMANA SANTA I PASQUA

Molt llúides i participades resultaren les celebracions de Setmana Santa i Pasqua, gràcies, sobretot, a la col·laboració d'un bon grup de gent jove.

Com a signe d'intercomunicació entre les parròquies solidàries, el rector Andreu va anar a Porreres el dijous i divendres Sant, a concelebrar amb el rector Tomeu.

Una novetat que cal destacar és que les diverses funcions foren radiades enguany a través de "Ràdio Murta". Això va facilitar que molts de malalts i altres persones impedides poguessin seguir des de casa seva les celebracions del seu propi poble. Cal agrair la iniciativa, com també l'encertada realització tècnica de la restransmissió.

L'ORGUE SONÀ BÉ

Com a pòrtic de la Setmana Santa, el concert d'orgue i coral fou realment selecte, com també el públic assistent. L'organista Miquel Pons Melià ens oferí les següents peces: "Voluntary", de Charles John Stanley; "Corrente Italiana" i "Pasacalle" de Joan Baptista Cabanilles, i "Tiento" d'Andrés de Sola.

A la part entremitja, la coral Montlliri va interpretar les següents obres, a quatre veus mixtes: "Cançó de bressol", de Brahms; "Stabat Mater", de Kodály, i "Déu lloat per la natura", de Beethoven.

"JESUCRIST SUPERSTAR" A LA SALA MARIANA

El diumenge de Rams horabaixa, a la Sala Mariana, un grup d'alumnes de l'Institut Mossèn Alcover de Manacor, posà en escena l'obra musical "Jesucrist Superstar". Malgrat les limitacions de l'escenari, que per a certes escenes resultava petit, l'obra fou seguida amb entusiasme pel nombrós públic, que omplí la sala de gom en gom.

Tant la coreografia com la interpretació, especialment d'alguns personatges, foren dignes de qualsevol grup professional. El tema de l'obra i el seu caràcter de recerca juvenil entorn de la figura de Jesús, també ajudaren als assistents a ambientar i viure la Setmana Santa.

En el concert després de la restauració de l'orgue hi prengué part la coral Montlliri

EL PUIG ES COSA NOSTRA

Dia 28 de març, dimarts de Pasqua, es celebrà la tradicional Festa des Puig. L'Eucaristia fou presidida per Mossèn Joan Bauzá, vicari episcopal de la IV zona, i concelebrada per una bona representació de rectors solidaris, antics rectors i sacerdots montuïers.

La festa popular fou animada i ambientada per diversos grups: banda de música, balladors, Ajuntament, alumnes de l'escola, etc.

A partir del primer diumenge de maig (dia 7), durant els mesos d'estiu, es celebrarà missa a la capella d'Es Puig de Sant Miquel cada diumenge a les 7'30 de l'horabaixa.

CONVIVÈNCIA D'ESCOLANETS A LLUC

Sense cap intenció de fer la competència als Blauets, es va celebrar a Lluç una trobada d'escolanets de les parròquies d'Algaida, Montuïri, Porreres i Son Macià.

Hi pengueren part més de 40 allots, que compartiren per espai de dos dies la taula, la pregària, la feina i l'alegria.

REFLEXIÓ CRISTIANA PER A ADULTS

Aquest mes d'abril posarem punt final a les reunions quinzennals de reflexió sobre distints temes des d'una perspectiva cristiana, que han seguit amb interès una mitjana d'unes quinze persones.

Les darreres trobades seran: dia 11 d'abril, entorn a "Festa i celebració cristiana", sota la direcció de Pep Toni Guardiola, per acabar dia 25 amb una celebració final.

Com sempre, tots hi estan convidats.

BAPTISMES

Seguint la programació d'activitats pastorals de les parròquies solidàries, publicada a principis del present curs, la pròxima celebració del sagrament del Baptisme serà dia 16 d'abril (tercer diumenge del mes). La preparació dels pares que vulguin batiar els seus fills durant el present trimestre (abril-juny) tindrà lloc a la rectoria els dies 10 i 12 d'abril a les 9'30 del vespre.

CURSET PREMATRIMONIAL

El curset de preparació per a les parelles de les parròquies de l'arxiprestat que fan comptes casar-se d'aquí a finals d'estiu, es durà terme a Porreres entre els dies 10 i 18 d'abril. Els interessats, per a més detalls, convé que es posin en contacte amb la parròquia.

DIA DEL SEMINARI

De moment, els cristians de Montuïri semblen més disposats a col·laborar econòmicament al Dia del Seminari que no amb el foment de noves vocacions al sacerdoci o a la vida religiosa. La col·lecta duita a terme dia 12 de març va recollir un total de 38.655 pessetes.